

end sket er ved de Ændringsforslag, som foreligge, fordi der er en anden Faktor end dette Ting, som ogsaa skal være medbestemmende, og det er det Ting, der er ovenover os. Det er min Opfattelse, at jeg ved at optræde anderledes vilde have gjort Sagen en daarlig Tjeneste, og at andre ærede Medlemmer, der have stillet disse Ændringsforslag, gøre selve Lønreformen en daarlig Tjeneste, idet der ikke vilde blive noget ud af Lønreformen, for saa vidt Tinget fastholdt den foreslaaede Nedsættelse af de høje Lønningsklassers Lønninger.

Jeg har i Udvalget stillet Forslag om Forbedring af Provinspostbudenes Løn, særlig for de større Byers Vedkommende, saa at de bleve jævnstillede med Københavns, og jeg har ligeledes der søgt at faa Huslejehjælpen for Provinspostbudene gjort ensartet med den, der ydes de københavnske Pakmestre og Postkonduktører samt Ekspedienter. Endvidere har jeg forsøgt at faa Postbudenes Slutningsløn sat 100 Kr. højere, da de af disse Folk, der ere paa ældst Lønning, ikke erholde noget ved det nuværende Forslag. Naar jeg har frafaldet det eller ikke har stillet Forslag om det her, har jeg allerede sagt Grundene dertil. Men det er indlysende, at jeg som Udvalgsmedlem er frit stillet, og at jeg med Glæde giver min Stemme til Forslag, der tilsigte en Forbedring af Provinspostbudenes Løn og Huslejegodtgørelse. Endvidere har jeg ogsaa stillet Forslag om, at Landpostbudene skulle stilles ens med de andre Postbude med Hensyn til Beklædning. Det strandede paa Opfattelsen hos en Del af Udvalget og ligeledes paa Ministerens Opfattelse og særlig paa den Omstændighed, at der blev gjort gældende, at naar der senere blev Raad til det, var det noget, man formentlig kunde iværksætte ad administrativ Vej. Jeg fandt da ikke Anledning til at stille Ekstraforslag derom her. Jeg maa maaske med det samme sige, at jeg er jo ikke blind for — saa mange Aar har jeg deltaget i det politiske Liv —, at der kan være noget vist agitatorisk ved at stille specielle Forslag og indtage Særstandpunkt. Naar jeg ikke følger den Fremgangsmaade her og i det hele taget ikke ynder den, er det, fordi jeg, naar jeg har med en Sag af denne Beskaffenhed at bestille, mener, at der er mere Grund for mig til at arbejde for, at den virkelig bliver ført ud i Livet, end at tage Hensyn til andre Ting.

Det eneste Forslag, jeg har stillet, og

som jeg har stillet sammen med det ærede Medlem for Odense (M. Madsen), er derfor Forslaget under Nr. 16. Dette Forslag har for mig en principiel Betydning. For nogle Aar siden var jeg Medlem af Toldlønningsudvalget, og der havde vi dette Spørgsmaal oppe, og der lykkedes det os at faa tilvejebragt en Ordning, der sikrede de ældste Oprykningensretten paa højere Gage. Dette har ogsaa været Udvalgets Mening fra først af, idet hele Udvalget var enigt om, at det var de 10 ældste Kontrollører, der skulde rykke op. Men dette har Ministeren modsat sig, naturligvis efter Konference med Postvæsenets øverste Ledelse. Jeg beklager i høj Grad, hvis dette Ændringsforslag, som min Medforlagsstiller og jeg have tilladt os at stille, ikke skulde blive vedtaget, idet det forekommer mig at være en uheldig Vej at komme ind paa, at man lader det være afhængigt af de overordnede Forgodtbefindende, hvorvidt en yngre Funktionær skal springe en ældre, ogsaa veltjent, Funktionær forbi ved Avancement. Jeg kender godt de Indvendinger mod vort Standpunkt, der ere blevne gjorte og ville blive gjorte, idet man henviser til, at man saa ikke kan forfremme de yngre Dygtigheder og belønne dem ved hurtigt Avancement. Men det opvejer ikke det forkerte ved selve dette System. De sidste 30 Aars politiske Udvikling har godtgjort, at det ikke altid er Dygtigheden, der er taget Hensyn til ved Avancementsoprykning, men at det netop mange Gange har været de Elementer, der have været i Besiddelse af mindre heldige Egenskaber, som ere blevne forfremmede. For nu ikke at komme ind paa det samme ogsaa fremtidig, burde man fastsætte i alle Lønningslove, hvad man fastsatte i Toldlønningsloven, at et vist Antal af de ældste i en Klasse absolut burde have Ret til at rykke op i den højere Lønningsklasse, og at det ikke skulde være de overordnede forbeholdt at springe dem over ved Ansættelse af yngre Kræfter.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer samt det af det ærede Medlem for Odense og mig stillede Forslag under Nr. 16.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa Ønskeligheden af, at vi kunne føre den foreliggende Sag til Ende i Dagsmødet, og beder ærede Medlemmer have dette for Øje.

Harald Jensen: Da denne Sag var til Behandling i Fjor, stillede jeg som Medlem